

ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΡΕΥΣΤΩΝ II

Εαρινό εξάμηνο 2024

Διαστατική ανάλυση

- Ζητείται η πτώση πίεσης ΔP μόνιμης ροής ασυμπίεστου ρευστού σε λείο κυλινδρικό αγωγό.

$$\Delta P = f(D, \rho, U, \mu)$$

- Ισοδύναμα: $\frac{\Delta P}{\frac{1}{2}\rho U^2} = g\left(\frac{\rho U D}{\mu}\right)$

Μέθοδος Rayleigh

- Έστω ανεξάρτητη μεταβλητή A συναρτήσει n εξαρτημένων μεταβλητών A_1, A_2, \dots, A_n μέσω μίας εκθετικής σχέσης της μορφής:

$$[A] = [C \times A_1^\alpha \cdot A_2^\beta \cdot \dots \cdot A_n^\nu]$$

Μέθοδος Rayleigh

- Βασικές διαστάσεις: α) $F L T$
β) $M L T$

$$F = ma \Rightarrow F = M \frac{L}{T^2}$$

Μέγεθος	Σύμβολο	Διαστάσεις
Επιφάνεια	A	L^2
Όγκος	V	L^3
Παροχή όγκου	\dot{Q}	$L^3 T^{-1}$
Παροχή μάζας	\dot{m}	$M^1 T^{-1}$
Ταχύτητα	U	$L^1 T^{-1}$
Επιτάχυνση	a	$L^1 T^{-2}$
Πίεση	P	$M^1 L^{-1} T^{-2}$
Δύναμη	F	$M^1 L^1 T^{-2}$
Ενέργεια	\mathcal{E}	$M^1 L^2 T^{-2}$
Πυκνότητα	ρ	$M^1 L^{-3}$
Ειδικό βάρος	γ	$M^1 L^{-2} T^{-2}$
Δυναμικό ιξώδες	μ	$M^1 L^{-1} T^{-1}$
Κινηματικό ιξώδες	ν	$L^2 T^{-1}$
Μέτρο ελαστικότητας	E	$M^1 L^{-1} T^{-2}$

Μέθοδος Rayleigh

- Βήμα 1: γράφουμε τη συναρτησιακή σχέση μεταξύ του άγνωστου μεγέθους και των γνωστών μεγεθών που επιλέχθηκαν,
- Βήμα 2: υπολογίζουμε τους συνολικούς εκθέτες για κάθε μία από τις βασικές διαστάσεις,
- Βήμα 3: εφαρμόζουμε την αρχή της διαστατικής ομοιογένειας,
- Βήμα 4: λύνουμε το σύστημα των αλγεβρικών εξισώσεων που προκύπτει.

Θεώρημα Π (Buckingham)

- Εάν σε ένα πρόβλημα υπάρχουν n παράμετροι οι οποίες περιγράφονται από m βασικές διαστάσεις, τότε η εξίσωση που συνδέει όλα τα μεγέθη αυτά θα έχει $n - m$ αδιάστατες ομάδες.

$$\Pi_1 = f(\Pi_2, \Pi_3, \dots, \Pi_{n-m})$$

Π_1 : ανεξάρτητη μεταβλητή

$\Pi_2, \Pi_3, \dots, \Pi_{n-m}$: εξαρτημένες μεταβλητές

Μέθοδος Buckingham

- Βήμα 1: Ταυτοποιούμε την εξίσωση που συνδέει τη μοναδική ανεξάρτητη μεταβλητή με τις αντίστοιχες $(n-1)$ εξαρτημένες,
- Βήμα 2: για κάθε μία από τις εξαρτημένες μεταβλητές γράφουμε το συνδυασμό των βασικών διαστάσεων που τις περιγράφουν,
- Βήμα 3: από τις m βασικές διαστάσεις που προέκυψαν από το Βήμα 2, επιλέγουμε m ανεξάρτητες μεταβλητές. Οι μεταβλητές αυτές θα πρέπει αφενός να περιέχουν όλες τις βασικές διαστάσεις και αφετέρου να μην σχηματίζουν αδιάστατες Π-ομάδες μεταξύ τους,
- Βήμα 4: αναγνωρίζουμε τις $(n-m)$ αδιάστατες Π-ομάδες που προκύπτουν με κατάλληλο συνδυασμό των m μεταβλητών που επιλέχθηκαν στο Βήμα 3,
- Βήμα 5: επιλέγουμε μία διάσταση για απαλοιφή και συνεχίζουμε μέχρι να απαλειφθούν όλες,
- Βήμα 6: οι αδιάστατες ομάδες που απομένουν μετά την ολοκλήρωση του Βήματος 5 είναι οι ζητούμενες Π-ομάδες,
- Βήμα 7: γράφουμε την Π-ομάδα που περιέχει την ανεξάρτητη μεταβλητή ως συνάρτηση των υπολοίπων Π-ομάδων που περιέχουν τις εξαρτημένες μεταβλητές.

Μέθοδος Buckingham

- Παράδειγμα: πτώση σφαίρα μάζας m από ύψος h που εκτελεί ελεύθερη πτώση εξαιτίας της βαρύτητας g

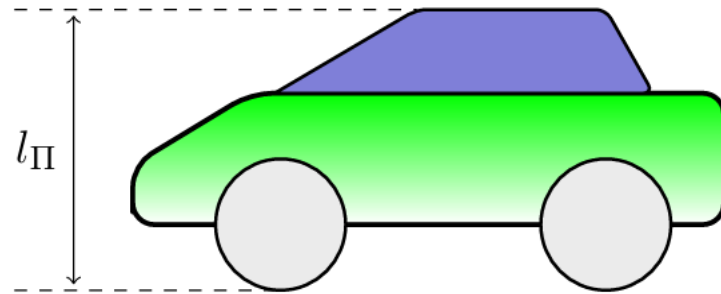
$$t = f(m, h, g)$$

Βασικές αδιάστατες ομάδες

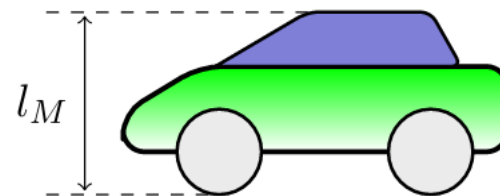
Ορισμός	Σύμβολο (Όνομα)	Φυσική ερμηνεία
$\frac{\rho UL}{\mu}$	Re (Reynolds)	$\frac{\text{αδρανειακές δυνάμεις}}{\text{δυνάμεις ιξώδους}}$
$\frac{\Delta P}{\rho U^2}$	Eu (Euler)	$\frac{\text{δυνάμεις πίεσης}}{\text{αδρανειακές δυνάμεις}}$
$\frac{U}{c}$	M (Mach)	$\frac{\text{αδρανειακές δυνάμεις}}{\text{δυνάμεις συμπίεσότητας}}$
$\frac{U}{\sqrt{gL}}$	Fr (Froude)	$\frac{\text{αδρανειακές δυνάμεις}}{\text{δυνάμεις βαρύτητας}}$
$\frac{\rho U^2 L}{\sigma}$	We (Weber)	$\frac{\text{αδρανειακές δυνάμεις}}{\text{δυνάμεις επιφανειακής τάσης}}$
$\frac{\rho U^2}{E}$	Ca (Cauchy)	$\frac{\text{αδρανειακές δυνάμεις}}{\text{δυνάμεις συμπίεσότητας}}$

Ομοιότητα

- Γεωμετρική: $l_{\Pi}/l_M = L$.

(α) Πρωτότυπο

(β) Μοντέλο

Ομοιότητα

- Δυναμική

Αδρανειακές δυνάμεις: $F_R = \rho L^2 U^2$

ρ : πυκνότητα του ρευστού

U : ταχύτητα

L : χαρακτηριστικό μήκος

- Κινηματική

U_Π / U_M

Άσκηση

- Κύλινδρος διαμέτρου D επιπλέει σε κατακόρυφη θέση σε υγρό ειδικού βάρους όπως φαίνεται στο σχήμα. Αν ο κύλινδρος μετατοπιστεί κατά την κατακόρυφη διεύθυνση και αφεθεί ελεύθερος, εκτελεί ταλάντωση γύρω από ένα σημείο ισορροπίας με συχνότητα ω . Αν η μάζα του κυλίνδρου είναι m , υπολογίστε την εξάρτηση της συχνότητας από τα υπόλοιπα μεγέθη.

